

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 45.045/1/V
VAN 10 SEPTEMBER 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 29 juli 2008 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 18 september 2008, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot uitvoering van het decreet van 13 juli 2007 houdende de organisatie van opvoedingsondersteuning", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Zoals in het opschrift wordt aangegeven, strekt het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ertoe uitvoering te geven aan het decreet van 13 juli 2007 houdende de organisatie van opvoedingsondersteuning.

2.2. De inhoud van het ontwerp kan worden samengevat als volgt.

In titel I worden een aantal begrippen gedefinieerd die verder in het ontwerp worden gebruikt.

Titel II handelt over het lokaal beleid inzake opvoedingsondersteuning.

Luidens artikel 2 van het ontwerp vervult het lokaal bestuur (d.i. het gemeentebestuur en het bestuur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn) een centrale rol bij de regie van het lokaal beleid inzake opvoedingsondersteuning, in samenspraak met de andere lokale actoren bedoeld in het decreet van 13 juli 2007. Daartoe werkt het lokaal bestuur een beleidsplan inzake opvoedingsondersteuning uit als luik van het lokaal sociaal beleidsplan, dat krachtens het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid moet worden opgemaakt (artikel 10), vervult het lokaal bestuur een rol in de implementatie van het beleid inzake opvoedingsondersteuning en kan het lokaal bestuur intergemeentelijke samenwerkingsverbanden aangaan met de omliggende lokale besturen.

In elke gemeente wordt een lokale coördinator opvoedingsondersteuning tewerkgesteld, belast met de coördinatie van de opvoedingsondersteuning op lokaal niveau, of bij gebreke daarvan kan een dergelijke coördinator worden aangesteld onder

.../...

de actoren verenigd in het lokaal overleg opvoedingsondersteuning (artikelen 3 en 4). Het ontwerp bevat verder nadere regels inzake het lokaal overleg opvoedingsondersteuning en de lokale samenwerkingsverbanden opvoedingsondersteuning (artikelen 6 tot 9). Voor de gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden de opdrachten van het lokaal bestuur vervuld door het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, dat een lokale coördinator opvoedingsondersteuning aanstelt (artikel 11).

Titel III handelt over de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning, zijnde leden van de preventieteams Jongerenwelzijn (artikelen 12 tot 16 en 1, 9/), en Titel IV handelt over het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning, dat door het decreet van 13 juli 2007 is opgericht bij Kind en Gezin (artikelen 17 tot 22).

Ten slotte bevat Titel V ¹ een inwerkingtredingsbepaling en een uitvoeringsbepaling.

3. Blijkens de aanhef wordt de rechtsgrond voor het ontworpen besluit gezocht in de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, in het decreet van 19 maart 2004, in het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, in het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van het "Fonds Bijzondere Jeugdbijstand" tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Fonds Jongerenwelzijn", en tot wijziging van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, en in het decreet van 13 juli 2007.

Om precisering gevraagd, heeft de gemachtigde er op gewezen dat het decreet van 19 maart 2004, en in hoofdzaak het decreet van 13 juli 2007, nu het ontwerp in de eerste plaats uitvoering geeft aan dit laatste decreet, rechtsgrond bieden.

Zoals hierna zal mogen blijken, bieden het decreet van 19 maart 2004 en het decreet van 13 juli 2007 evenwel onvoldoende rechtsgrond voor de ontworpen regeling.

⁽¹⁾ In het ontwerp staat verkeerdelijk "Titel IV".

3.1.1. In het ontwerpbesluit wordt aan het lokaal bestuur de opdracht gegeven om een lokaal beleidsplan opvoedingsondersteuning op te maken (artikelen 2, § 1, eerste lid, en 10 van het ontwerp).

Het decreet van 13 juli 2007 bevat echter geen bepalingen die toelaten een dergelijke verplichting op te leggen aan het lokaal bestuur. Zoals de Raad van State eertijds heeft opgemerkt, kunnen de gemeenschappen de gemeenten en andere bestuursoverheden slechts met opdrachten belasten indien daartoe een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond voorhanden is ².

Wel wordt in artikel 4, 1/ (en 2/), van het decreet van 13 juli 2007 gewag gemaakt van het lokaal sociaal beleidsplan dat wordt voorbereid door het lokaal overleg opvoedingsondersteuning. Dat lokaal sociaal beleidsplan wordt in artikel 2, 4/, van dat decreet gedefinieerd als het plan bedoeld in artikel 4 van het decreet van 19 maart 2004.

Nog aangenomen dat men "lokaal sociaal beleidsplan" in het decreet van 13 juli 2007 moet lezen als lokaal sociaal beleidsplan opvoedingsondersteuning, kan het ontwerp geen opdracht tot het opstellen ervan opleggen aan de gemeente en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, zonder uitdrukkelijke decretale rechtsgrond. Evenmin kan beroep worden gedaan op het decreet van 19 maart 2004, aangezien dat een verplichting inhoudt om een globaal lokaal sociaal beleidsplan op te stellen dat betrekking heeft op het lokaal sociaal beleid als zodanig en hierin geen gewag wordt gemaakt van lokaal sociaal beleidsplan opvoedingsondersteuning.

Voor de bepalingen inzake een lokaal sociaal beleidsplan opvoedingsondersteuning zou in een bepaalde lezing rechtsgrond kunnen worden gevonden in artikel 4, 1/, van het decreet van 13 juli 2007, indien men in die bepaling de term "voorbereiden" zou lezen als "opstellen", en men bovendien het ontwerpbesluit zou aanpassen in de zin dat het plan wordt opgesteld door het lokaal overleg opvoedingsondersteuning in plaats van door het lokaal bestuur. Dit veronderstelt dan wel dat men artikel 4 van het decreet van 13 juli 2007 zo interpreteert dat het verplichtingen inhoudt voor het lokaal overleg opvoedingsondersteuning die op zich bestaan en die

⁽²⁾ Advies 39.731/3 van 8 februari 2006 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "houdende het lokaal beleid kinderopvang".

gelden voor alle gemeenten (en de Vlaamse Gemeenschapscommissie), buiten het kader van de voorwaarden voor de ondersteuning als bedoeld in artikel 3 van dit decreet.

3.1.2. In artikel 2, § 1, wordt aan het lokaal bestuur een (centrale) rol opgelegd bij de regie en de implementatie van het lokaal beleid inzake opvoedingsondersteuning. Evenmin kan het decreet van 13 juli 2007 hiervoor enige rechtsgrond bieden.

3.2. In artikel 2, § 2, van het ontwerp wordt bepaald dat het lokaal bestuur, met het oog op het bereiken van de doelstellingen vermeld in titel II over het lokaal beleid inzake opvoedingsondersteuning, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden kan aangaan met de omliggende lokale besturen.

Op de vraag of in dat artikel 2, § 2, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden worden bedoeld in de zin van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, dan wel of het de bedoeling is een machtiging te geven om een samenwerkingsverband *sui generis* op te richten, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, kon de gemachtigde geen uitsluitel geven.

In artikel 3, eerste lid, 1/, van het decreet van 13 juli 2007 wordt enkel bepaald dat de lokale coördinator opvoedingsondersteuning wiens opleiding en permanente vorming kan worden ondersteund door de Vlaamse Regering, ook door een intergemeentelijk samenwerkingsverband kan worden tewerkgesteld. De parlementaire voorbereiding kan op dit punt geen opheldering verschaffen.

In zoverre de ontworpen bepaling betrekking heeft op intergemeentelijke samenwerkingsverbanden als bedoeld in het decreet van 6 juli 2001, dient te worden opgemerkt dat deze niets toevoegt. Bovendien komt het de Vlaamse Regering niet toe om de toepasselijkheid van dat decreet te bevestigen.

In zoverre in artikel 2, § 2, van het ontwerp een intergemeentelijk samenwerkingsverband *sui generis* wordt bedoeld, biedt het decreet, noch enige andere regeling, rechtsgrond om het lokaal bestuur terzake te machtigen.

Bijgevolg dient de ontworpen bepaling uit het ontwerp te worden weggelaten.

.../...

3.3.1. In artikel 3, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat in elke gemeente een lokale coördinator opvoedingsondersteuning wordt tewerkgesteld, "als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1/, van het decreet".

Het decreet van 13 juli 2007 biedt daarvoor echter geen rechtsgrond.

Van de lokale coördinator opvoedingsondersteuning wordt in artikel 3, eerste lid, van het decreet enkel gewag gemaakt in het kader van de voorwaarden om te kunnen genieten van de ondersteuning door de Vlaamse Regering van de opleiding en de permanente vorming van lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning. Artikel 3, tweede lid, van het voormelde decreet biedt dan ook enkel rechtsgrond voor het bepalen van nadere voorwaarden voor de toekenning van de ondersteuning, doch niet voor bepalingen inzake een lokale coördinator opvoedingsondersteuning zonder meer.

3.3.2. Voor artikel 3, tweede lid, van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 8, tweede lid, van het decreet van 13 juli 2007 en voor artikel 4 van het ontwerp in artikel 3, tweede lid, van dit decreet, doch enkel indien dit artikel 4 wordt herschreven zodat het betrekking heeft op de voorwaarden voor de toekenning van de ondersteuning onder de vorm van opleiding en permanente vorming van lokale coördinatoren opvoedingsondersteuning - hetgeen veronderstelt dat de gemeenten of het lokaal overleg opvoedingsondersteuning vrijwillig beroep doen op die ondersteuning en zich dan willen inschrijven in de voorwaarden.

3.4. Voor artikel 5 van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in de artikelen 8, eerste lid, en 14, 8/ en 9/, van het decreet van 13 juli 2007.

3.5. Wat de artikelen 6 tot 8 betreft, die handelen over het lokaal overleg opvoedingsondersteuning, rijst de vraag of de artikelen 4 en 5 van het decreet van 13 juli 2007 zo mogen worden gelezen dat ze een rechtsgrond bieden, eventueel gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid welke de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, voor een verplichting in hoofde van de lokale coördinator opvoedingsondersteuning om een lokaal overleg opvoedingsondersteuning te organiseren, zoals bepaald in artikel 6, eerste lid, van het ontwerp, en om de modaliteiten van dit overleg nader te regelen, dan wel of de verwijzing telkens naar artikel 3, eerste lid, 2/, van

.../...

het decreet van 13 juli 2007 in de voornoemde artikelen 4 en 5 van hetzelfde decreet inhoudt dat het decreet deze verplichting enkel regelt in het kader van de ondersteuning waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 3 van het decreet.

De parlementaire voorbereiding van het decreet van 13 juli 2007 geeft op dit punt echter geen uitsluitel.

Gelet op het vereiste van een uitdrukkelijke rechtsgrond voor het opleggen van een verplichting aan gemeenten (de werkgever van de lokale coördinator opvoedingsondersteuning), dient te worden vastgesteld dat voor een verplichte regeling in het ontwerp geen rechtsgrond aanwezig is.

Voor een facultatieve regeling daarentegen, waarbij de gemeente zich op vrijwillige basis kan inschrijven in de voorwaarden voor ondersteuning als bedoeld in artikel 3 van het decreet van 13 juli 2007, of, in een brede interpretatie voor een facultatief lokaal overleg opvoedingsondersteuning los van deze ondersteuning, is er wel voldoende rechtsgrond. Voorwaarde is wel dat artikel 6, eerste en tweede lid, van het ontwerp dan worden herschreven. Artikel 5, tweede en vierde lid, van het decreet van 13 juli 2007 vormen dan rechtsgrond voor de artikelen 6 en 7 van het ontwerp, met dien verstande dat in artikel 6, derde lid, de andere actoren of vertegenwoordigers van de actoren zouden moeten worden benoemd. Artikel 4 van het decreet, gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid, kan dan rechtsgrond bieden voor artikel 8 van het ontwerp.

3.6. Artikel 9 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid dat vanuit het lokaal overleg opvoedingsondersteuning de actoren vermeld in artikel 5, eerste lid, van het decreet van 13 juli 2007 zich kunnen verenigen om een concreet aanbod inzake opvoedingsondersteuning uit te werken op lokaal niveau.

Ook voor dat artikel 9 is geen uitdrukkelijke rechtsgrond voorhanden. Een rechtsgrond lijkt enkel aanwezig te zijn in de artikelen 6, §§ 2 en 3, van het decreet van 13 juli 2007 voor het regelen van de subsidiëring.

De vraag rijst echter of een beroep op de algemene uitvoeringsbevoegdheid volstaat om bepaalde voorwaarden op te leggen die niet gebonden zijn aan de subsidiëring

.../...

of aan het toekennen van een kwaliteitslabel. De vaststelling dat in artikel 9, eerste lid, tweede zin, van het ontwerp wordt bepaald dat (slechts) minstens een van de acties vermeld in artikel 6, § 1, 4/, van het decreet van 13 juli 2007 moet worden aangeboden, geeft de indruk dat het om een regeling gaat die buiten de subsidiëring en het kwaliteitslabel staat (want daarvoor moet voldaan zijn aan alle voorwaarden van artikel 6, dan wel, voor wat de samenwerkingsverbanden bedoeld in artikel 7, tweede lid, betreft, aan de voorwaarden van artikel 6, § 1, met uitzondering van 1/). Daarvoor biedt het decreet evenwel geen aanknopingspunten.

In zoverre wel lokale samenwerkingsverbanden als bedoeld in de artikelen 6 en 7 van het decreet worden bedoeld, is de eerste zin van het eerste lid van de ontworpen bepaling dan ook overbodig. Het komt de Vlaamse Regering overigens niet toe de mogelijkheid geboden door het decreet te bevestigen. De tweede zin van het eerste lid is dan strijdig met dezelfde decreetsartikelen. Het tweede lid kan eventueel op grond van de algemene uitvoeringsbevoegdheid worden genomen, doch het is de vraag wat het toevoegt aan hetgeen vanzelf spreekt.

3.7. Artikel 11 van het ontwerp voorziet in een specifieke regeling voor de gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Wat betreft de verplichting om een lokale coördinator opvoedingsondersteuning aan te stellen (artikel 11, tweede lid, van het ontwerp) is er geen uitdrukkelijke rechtsgrond aanwezig, hetgeen nochtans vereist is voor het opleggen van een dergelijke verplichting aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Enkel in het kader van het bepalen van nadere voorwaarden voor de toekenning van de ondersteuning bedoeld in artikel 3, eerste lid, van het decreet van 13 juli 2007, is er voldoende rechtsgrond, maar dan wel op voorwaarde dat het een facultatieve regeling betreft.

3.8. In artikel 12 van het ontwerp worden de opdrachten van de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning bepaald.

Artikel 12, 1/ en 2/, kunnen rechtsgrond vinden in de artikelen 8, tweede lid, eerste volzin, en 9, § 1, eerste lid, van het decreet van 13 juli 2007.

Volgens de gemachtigde zou artikel 6, § 1, laatste lid, van het decreet van 13 juli 2007 rechtsgrond bieden voor artikel 12, 3/, van het ontwerp. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat in dit decreet geen gewag wordt gemaakt van kansengroepen, zodat voor artikel 12, 3/, dan ook de vereiste rechtsgrond lijkt te ontbreken.

3.9. Voor artikel 13 van het ontwerp kan globaal rechtsgrond worden gevonden in de bepalingen van het decreet die de opdrachten van de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning bepalen, gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid. Voor artikel 13, 2/, tweede volzin, kan een specifieke rechtsgrond worden gevonden in artikel 9, § 2, van het decreet van 13 juli 2007.

3.10. Volgens de gemachtigde wordt met artikel 14 uitvoering gegeven aan artikel 9, § 1, derde lid, van het decreet van 13 juli 2007, naar luid waarvan de Vlaamse Regering het werkingsgebied van de bovenlokale niveaus bepaalt.

Zoals artikel 14 is geredigeerd, komt het erop neer dat de delegatie die het decreet aan de Vlaamse Regering geeft, volledig wordt doorgeschoven naar de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning, zijnde ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Jongerenwelzijn. Een dergelijke delegatie is niet in overeenstemming met de rechtsgrond.

3.11. Luidens artikel 15 van het ontwerp wordt voor de uitvoering van artikel 12 tot artikel 16 jaarlijks een werkingsbudget toegekend ten laste van het Fonds Jongerenwelzijn. Volgens de gemachtigde zou met die bepaling uitvoering worden gegeven aan artikel 9, § 1, tweede lid, van het decreet van 13 juli 2007, naar luid waarvan de Vlaamse Regering onder meer jaarlijks de werkingsmiddelen voor de Vlaamse coördinatoren opvoedingsondersteuning bepaalt.

Met het ontworpen artikel 15 wordt echter geen uitvoering gegeven aan artikel 9, § 1, tweede lid, van het decreet. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het Fonds Jongerenwelzijn een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid

is ³, zodat het de decreetgever is die dient te bepalen welke lasten het Fonds moet dragen. Het jaarlijks bepalen van het betrokken budget komt dan ook aan de decreetgever toe bij het vaststellen van de begroting van dit agentschap.

3.12. In artikel 16 van het ontwerp wordt het intern verzelfstandigd agentschap Jongerenwelzijn met opdrachten belast. Aangezien het een agentschap zonder rechtspersoonlijkheid betreft, wordt de rechtsgrond hiervoor geboden door artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

3.13.1. In artikel 17, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning wordt opgericht binnen het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, en bestaat uit een adviescomité en een operationele cel.

Die bepaling is een herneming van hetgeen bepaald is in artikel 13, § 1, van het decreet van 13 juli 2007 en moet dan ook worden weggelaten.

3.13.2. Artikel 17, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat Kind en Gezin een overeenkomst sluit met "Jongerenwelzijn over de werking van het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning".

Rechtsgrond voor die bepaling wordt geboden wat Kind en Gezin betreft, door artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, gelezen in samenhang met artikel 7, § 1, van hetzelfde decreet, en wat Jongerenwelzijn betreft, door artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

3.14. In de artikelen 18 tot 21 van het ontwerp worden nadere regels bepaald met betrekking tot de samenstelling, de organisatie en de werking van het adviescomité en de operationele cel van het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning.

⁽³⁾ Zie het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van het "Fonds Bijzondere Jeugdbijstand" tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Fonds Jongerenwelzijn" en tot wijziging van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

Rechtsgrond voor die artikelen wordt geboden door artikel 13, § 3, van het decreet van 13 juli 2007.

3.15. Artikel 22 handelt over de financiering van het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning.

Volgens de gemachtigde is de eerste zin van artikel 22 van het ontwerp, naar luid waarvan de financiering van het Vlaams Expertisecentrum voor Opvoedingsondersteuning gezamenlijk wordt gedragen door Kind en Gezin en Jongerenwelzijn, een samenvatting van hetgeen is bepaald in de tweede en derde zin van hetzelfde artikel. De eerste zin wordt dan ook beter weggelaten om te vermijden dat de indruk zou ontstaan dat er nog andere verplichtingen kunnen worden opgelegd dan hetgeen reeds voortvloeit uit de tweede en de derde zin van artikel 22.

Luidens artikel 22, tweede volzin, moeten beide voormelde agentschappen één personeelslid ter beschikking stellen van de operationele cel van het Expertisecentrum. Aangezien het Expertisecentrum bij het decreet is opgericht binnen Kind en Gezin, en het agentschap Jongerenwelzijn een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid is, is artikel 22, tweede volzin, een overbodige bepaling die moet worden weggelaten.

Artikel 22, derde volzin, betreft een begrotingsaangelegenheid die door de decreetgever moet worden bepaald in de algemene uitgavenbegroting en de begroting van het agentschap Fonds Jongerenwelzijn, en hoort dan ook niet thuis in het ontworpen besluit.

3.16. Zoals hierboven reeds is aangegeven, dient te worden vastgesteld dat voor grote delen van het ontwerp de nodige rechtsgrond ontbreekt. Bovendien zullen sommige onderdelen dienen te worden herwerkt in het licht van de in het decreet aanwezige rechtsgronden.

Om die reden zal, onder voorbehoud van een algemene opmerking, de Raad van State dan ook afzien van een nader onderzoek van het ontwerpbesluit.

ALGEMENE OPMERKING

4. Herhaaldelijk worden in bepalingen van het ontwerp regels verwerkt die afkomstig zijn uit het decreet van 13 juli 2007 ⁴.

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"Algemeen geldt dat een aantal bepalingen uit het decreet opnieuw herhaald worden in het uitvoeringsbesluit. Het besluit beoogt immers de taken en opdrachten die het decreet toekent aan de verschillende actoren inzake opvoedingsondersteuning, te verduidelijken en te concretiseren. Daartoe worden voor elk van de actoren de relevante bepalingen in een afzonderlijk hoofdstuk gegroepeerd, dit in tegenstelling tot de erg fragmentaire bepalingen in het decreet. Het is hierbij geenszins de bedoeling om bijkomende voorwaarden op te leggen".

Het overnemen in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling dient te worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog wordt verloren dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

Het overnemen van decretale bepalingen in een uitvoeringsbesluit kan dan ook alleen maar worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van het besluit, in welk geval een uitdrukkelijke verwijzing naar de betrokken decreetsbepaling het aangewezen middel zal zijn om de aard van de betrokken bepaling herkenbaar te houden.

Het verdient dan ook aanbeveling om het ontwerp ook vanuit dit oogpunt aan een grondige herziening te onderwerpen.

⁽⁴⁾ Zie bijvoorbeeld artikel 3, tweede lid, tweede zin, dat een parafrasering is van artikel 8, tweede lid, van het decreet; artikel 5 dat een parafrasering is van de artikelen 8, eerste lid, en 14, 8/ en 9/, van het decreet, en artikel 12, 1/ en 2/, dat de artikelen 8, tweede lid, eerste zin, en 9, § 1, van het decreet parafraseert.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad, voorzitter,
	E. BREWAEYS, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

G. VAN HAEGENDOREN